Granice pomocy społecznej

Kategoria: Polityka Społeczna
Opublikowano: niedziela, 06, wrzesień 2015 17:47
Grzegorz P. Kubalski
Odsłony: 2135

Z przepisów ustawy o pomocy społecznejnie można w żadnym razie wyprowadzić wniosku o dopuszczalności uczynienia z pomocy społecznej stałego źródła utrzymania.

(wyrok WSA w Poznaniu z dnia 5 sierpnia 2015 roku, sygn. II SA/Po 482/15, nieprawomocny)

W stanie faktycznym leżącym u podstaw przywołanego wyroku osoba mająca przyznane: zasiłek okresowy w kwocie 271 zł miesięcznie oraz zasiłek celowy na zakup żywności w miesięcznej wysokości 400 zł wystąpiła o zasiłek celowy na pokrycie kosztów zakupu żywności, biletów do gdańska, kolanka do zlewu (5 zł), oleju (18,47 zł), szlifierki, doładowania do telefonu, koperty i znaczka pocztowego (4 zł), zwalczanie szczurów, korek syfonu (3,98 zł) oraz wydruk dokumentów.

Organy obu instancji nie dopatrzyły się przesłanek do przyznania zasiłku celowego. Na skutek skargi sprawa trafiła przed Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu.

Sąd wskazał, że zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa świadczenie w postaci zasiłku celowego może być przyznany w celu zaspokojenia niezbędnej potrzeby bytowej. Dotyczy to w szczególności pokrycia części lub całości kosztów zakupu żywności, leków i leczenia, opału, odzieży, niezbędnych przedmiotów użytku domowego, drobnych remontów i napraw w mieszkaniu, a także kosztów pogrzebu.

Rozstrzygnięcie w sprawie zasiłku celowego zapada w ramach uznania administracyjnego. Działanie organu w ramach uznania administracyjnego oznacza, jak wynika z art. 7 KPA, załatwienie sprawy zgodnie ze słusznym interesem obywatela, o ile nie stoi temu na przeszkodzie interes społeczny i możliwości organu w zakresie posiadanych uprawnień i środków. Uznanie administracyjne nie pozwala zatem organowi na dowolność w załatwieniu sprawy, ale też nie nakazuje mu spełnienia każdego żądania obywatela. Decyzje w przedmiocie przyznania zasiłku celowego opierają się na uznaniu administracyjnym. Uznanie administracyjne obejmuje również prawo organu do oceny hierarchii zgłaszanych potrzeb. W szczególności, wobec danej osoby pewien zakres przyznanych już świadczeń organ może uznać za zaspokajający jej bieżące, niezbędne potrzeby życiowe. Stąd też w przypadku wielokrotnego występowania o świadczenia organ może uwzględniać te, które w danej sytuacji są najistotniejsze.

Sąd podkreślił, że przepisy ustawy o pomocy społecznej nie mogą w żadnym razie wyprowadzić wniosku o dopuszczalności uczynienia z pomocy społecznej stałego źródła utrzymania. Interpretacja taka byłaby niedopuszczalna jako całkowicie sprzeczna z intencją ustawodawcy, a zwłaszcza z zasadą pomocniczości (subsydiarności).

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie organ nie miał podstaw do uwzględnienia wniosku skarżącego w zakresie udzielenia pomocy finansowej w formie zasiłku celowego z przeznaczeniem na pokrycie kosztów zakupu usług, urządzeń i materiałów wskazanych we wniosku. Wniosek ten dotyczył w części potrzeb, na których zaspokojenie skarżący otrzymywał regularną pomoc (zasiłek na zakup żywności), w pozostałej zaś części dotyczył potrzeb, które w ustalonym stanie faktycznym nie służą bezpośrednio realizacji niezbędnych potrzeb bytowych wnioskodawcy i które mogą być zaspakajane z przyznanego zasiłku kresowego.

W tym miejscu trzeba przypomnieć, że w ramach korzystania z instytucji zasiłku celowego nie można żądać od organów pomocy społecznej zaspokajania w sposób ciągły i we wszelkich sferach potrzeb osób potrzebujących. Nadto organ – o czym była już wcześniej mowa – oceniając sytuację materialną danej

Phoca PDF

osoby, może wybrać sposób i formę pomocy najbardziej adekwatną, zważając na ograniczone możliwości pomocy społecznej jako instytucji. W przypadku skarżącego udzielane mu wsparcie realizowane jest w formie regularnych świadczeń w postaci przyznawania określonej pomocy finansowej.

Phoca PDF